

De Ster

HET BRIGHAM YOUNG MONUMENT ^{Bij} ~~op~~ HET TEMPELPLEIN
TE SALT LAKE CITY, UTAH, AMERIKA.

Maart 1952

DE STER

VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

52e JAARGANG • No. 3

INHOUD:

	Blz.
Wij geloven in den Bijbel als het woord van God, in zoverre hij nauwkeurig vertaald is (Achtste artikel des Geloofs)	59
Kinderen des Verbonds, door Bruce R. Mc. Conkie van de eerste raad der zeventigers	66
Vocale- en Instrumentale Muziek	70
Zendingen in de Nederlandse Zending	72
Olympische spelen in Holland	82
Het is mijn beurt niet, door Richard L. Evans	83
Aankomst en Vertrek	84
Korte berichten	84
Gebeurtenissen in de Zending	85
Onze Zonnehoek	9—10

Assistent-Redacteur: A. D. JONGKEES

Administratie: Laan van Poot 292, Den Haag

*„De Ster” van de Kerk van Jezus Christus
van de Heiligen der Laatste Dagen
verschijnt eenmaal per maand*

ABONNEMENTSPRIJS: F 1.25 PER KWARTAAL

GIRONUMMER 240615 • LAAN VAN POOT 292 • DEN HAAG

NADruk VAN DE IN DIT NUMMER
VOORKOMENDE CLICHÉ'S IS VERBODEN

Wij geloven in den Bijbel als het woord van God, in zoverre hij nauwkeurig vertaald is.

(Achtste artikel des Geloofs)

*

„Waarom toch deze toevoeging: in zoverre hij nauwkeurig vertaald is? Gij aanvaardt dus onder voorbehoud, niet van ganser harte het heilig Boek als het geïnspireerde woord van God! Gij Mormonen, houdt een slag om den arm, gij verklaart daarmede het Boek op uw eigen manier, zodat gij altijd kunt zeggen, wanneer uw opvatting niet met de tekst strookt: dat is verkeerd vertaald! Op deze wijze kunt ge u er altijd uitreddenen.” Zo zeggen velen in de wereld.

Aan te tonen, dat de gewraakte toevoeging alle reden van bestaan heeft, is het doel met het schrijven van dit artikel, welks inhoud is ontleend aan „The Gold Bible” van E. Cecil McGaven.

Laat ons beginnen met in gedachten te houden, dat toen Joseph Smith de Artikelen des Geloofs publiceerde, voor de Engels sprekende landen de King James vertaling vrijwel de enige Bijbel was. In de laatste decennia hebben vele nieuwe vertalingen — ook in het Nederlands — het licht gezien, voornamelijk van het Nieuwe Testament. In vele opzichten komen deze nieuwe vertalingen met de Geïnspireerde Vertaling van Joseph Smith, welke hij tussen de jaren 1829 en 1835 deed, doch wegens vervolging en andere moeilijkheden nimmer heeft kunnen afmaken, overeen.

Alvorens over te gaan tot het aanhalen van voorbeelden van onjuiste

vertaling, zij er op gewezen, dat wij iedere suggestie, iedere aantijging als zouden wij niet geloven, dat de Bijbel een heilig Boek is, met klem van de hand wijzen. *Het boek is echter in de loop der eeuwen niet in elk detail tegen eigenmachtig ingrijpen van de mens beschermd geweest!*

Het boven aangehaalde werk van McGavin op de voet volgend, komen wij eerst aan 2 Tim. 3 : 16. Daar lezen wij: „Al de Schrift is van God ingegeven, en is nuttig tot lering, tot wederlegging, tot verbetering, tot onderwijzing, die in de rechtvaardigheid is.” Deze tekst wordt vaak aangegrepen om te bewijzen, dat de Bijbel voldoende is om allen, die het Boek willen lezen en de daarin vervatte geboden gehoorzamen, het nodige licht te schenken. Alle andere schriftuur is overbodig. Volgens moderne interpretatie en volgens de Geïnspireerde, herziene vertaling, moet de tekst luiden: *Iedere Schrift, welke door God geïnspireerd is*, enz. Deze moderne interpretatie is in harmonie met ons geloof in de noodzakelijkheid van voortgezette openbaring. Hoe anders zouden wij het geïnspireerde woord van het niet-geïnspireerde kunnen onderscheiden? Wij gaan verder. Wij zeiden reeds, dat de Bijbel door onbevoegde handen heeft geleden. Indien het Boek compleet en volmaakt was en alle openbaringen bevatte, die nodig zijn, dan was

aan herstelling geen behoefte en de gouden platen zouden nimmer beschreven zijn geworden.

De oorspronkelijke taal van het Oude Testament was het Hebreeuws, een taal, die allermint geschikt is om met nauwkeurigheid een boodschap over te brengen. De Hebreërs gebruikten dierenhuiden, papyrus, linnen, was en ander ruw materiaal om op te schrijven. Dit materiaal maakte een verkorte schrijfwijze noodzakelijk. Zo ontwikkelde zich een schrijftaal, waaraan de klinkers ontbraken. De schrijfvlaakte was dicht bezaaid met medeklinkers, zonder dat ook ergens een aanwijzing werd gegeven welke klinkers gebruikt moesten worden of waar de woorden moesten worden gescheiden of de zin moest eindigen. Dat de vertaling grote moeilijkheden opleverde, laat zich horen. Zo kunnen de medeklinkers *dbhr* zes verschillende betekenissen hebben, afhankelijk van de klinkers, die men er tussen voegt. Het kan o.a. betekenen „pestilentie”, maar ook „woord”. *Mittah* is het woord voor „bed” en *Matteh* betekent „staf”. De vertalers van de Septuagint¹⁾ voegden de klinkers *a* en *e* in, terwijl het Hebreeuwse Oude Testament er *bed* van maakt. De medeklinkers voor „Arabieren” en „raven” zijn precies hetzelfde en dat is de oorzaak, dat vele geleerden zich afvragen of de raven Elia voedsel brachten, of dat de Arabieren hem elke morgen en avond van vers vlees voorzagen.

De letters *K R N* hebben ook veel moeilijkheden veroorzaakt. In de Engelse Bijbel van King James en ook in onze Statenvertaling, werd dit woord vertaald door „glinsteren”, door invoeging van de linker *A* (*KARAN*). De Septuagint

evenwel gaf de voorkeur aan de letter *E* en maakte er dus *KEREN* van, hetgeen horen betekent. Wij vernemen dan ook uit de Septuagint, dat Mozes de berg afdaalde met horens op zijn hoofd. De beroemde beeldhouwer Michelangelo²⁾ kende de laatstgenoemde vertaling en meende dus verplicht te zijn het standbeeld van Mozes van horens te voorzien. Zo prijkt het beroemdste conterfeitsel in steen van Mozes met vier duim lange horens op het hoofd.

In Genesis 15 : 11 staat: „Abram joeg het (wild gevogelte) weg”. De Amerikaanse Standaard Vertaling beweert echter, dat Abram er tussen ging zitten. In Psalm 22 : 13 lezen wij: „Veel varren hebben Mij ómsingeld, sterke stieren van Basan hebben Mij omringd”. Het woord „stieren” is in de Statenvertaling schuin gedrukt, hetgeen betekent, dat dit woord door een vertaler of door een overschrijver later is ingelast. De geïnspireerde vertaling van Joseph Smith werkt zeer verhelderend, want deze luidt: „Veel legers hebben mij omsingeld; sterke legers van Basan hebben mij omringd”.

Amos 4 : 3 zegt: „En gij zult door de bressen uitgaan, een ieder voor zich henen; en gij zult, hetgeen in het paleis gebracht is, wegwerpen,

¹⁾ *Septuagint* of de Zeventig: Griekse overzetting van het Oude Testament uit het Hebreeuws. Volgens een legende door 72 vertalers in 72 dagen tot stand gebracht tijdens de regering van Ptolemaeus Philadelphus (omstreeks 270 v. C.) Vast staat evenwel, dat de vertaling het werk is geweest van vele vertalers, tussen 300 en 50 v. C.

²⁾ *Michel Angelo, Buonarroti*. Italiaans beeldhouwer, bouwmeester, dichter en schilder (6 Mei 1475—18 Februari 1564). Het genoemde beeld bevindt zich in de kerk, genaamd San Pietro in Vincoli te Rome.

spreekt de Here." Deze vrij onduidelijke tekst wordt nog onbegrijpelijker, als wij de Engelse Bijbel opslaan, waar we lezen: „En gij zult door de bressen uitgaan, iedere koe door die, welke voor haar is; en gij zult ze in het paleis werpen, zegt de Here". Of de Septuagint, die de ongerijmdheid nog wat groter maakt door te zeggen: „En gij zult naakt in elkanders tegenwoordigheid worden gebracht; en gij zult op de berg Romman worden geworpen, zegt de Here". Het is alweer de geïnspireerde vertaling, die hier licht brengt. De tekst moet namelijk luiden: „En gij zult door de bressen uitgaan, een ieder voor zijn vijand; en gij zult uit uw paleizen worden geworpen, zegt de Here."

In Hebreë 11 : 21 staat: „Door het geloof heeft Jakob stervende een iegelijk den zonen van Jozef gezegend, en heeft aanbeden, leunende op het opperste van zijn staf". De Douay vertaling, de Bijbel, die de Katholieken gebruiken, zegt: „Door het geloof zegende Jakob stervende elk van de zonen van Jozef, en aanbad het opperste van zijn staf". Deze tekst is in hoge mate oorzaak geworden van de beeldenverering in de Katholieke Kerk.

Zoals wij weten, behoort tot de teksten, welke van de Bijbel worden aangehaald om aan te tonen, dat daarin naar de verschijning en de voorgeschiedenis van het Boek van Mormon wordt verwezen, ook die, welke wij vinden in Genesis 49 : 22: „Jozef is een vruchtbare tak, een vruchtbare tak aan een fontein, elk der takken loopt over de muur". Vaak wordt de zendelingen tijdens hun bezoek aan belangstellende families verzocht uit hun Bijbel voor te lezen, in plaats van uit de „Mor-

moonse Bijbel". Veronderstel, dat een Katholiek de zending, die, sprekende over het Boek van Mormon, de echtheid van dat Boek wil bewijzen door naar Gen. 49 : 22 te verwijzen, verzoekt die tekst uit zijn Katholieke Bijbel voor te lezen! Hij zou het volgende onder de ogen krijgen: Jozef is een aanwassende zoon, een aanwassende zoon en bevallig van gedaante, de dochteren liepen heen en weder over den muur". Een andere Bijbelvertaler zegt eenvoudig: „Jozef is een jonge stier, een jonge stier aan een fontein".

Het Nieuwe Testament is van dergelijke moeilijkheden evenmin vrij. Zo lezen wij in 1 Cor. 10 : 24: „Niemand zoek dat zijns zelfs is, maar een iegelijk zoek dat des anderen is". Dit lijkt veel op aanmoediging tot diefstal, doch de herziene vertaling zet de zaak recht: „Niemand zoek het welzijn van zichzelf, doch dat zijns naasten".

„Leg niemand haastelijk de handen op", lezen wij in 1 Tim. 5 : 22. De vertaling van Goodspeed zegt: „Orden nooit iemand haastiglijk". In Lukas 23 : 43 staat: „Voorwaar, zeg Ik u: Heden zult gij met Mij in het Paradijs zijn". De Eerwaarde L. T. Nichols echter houdt staande, dat de tekst moet luiden: „En Jezus zeide tot hem: Voorwaar zeg ik u heden: Zult gij met Mij in het Paradijs zijn?"

Wij lezen in Hebr. 7 : 1—3 het volgende: „Want deze Melchizedek was koning van Salem, een priester des allerhoogsten Gods, die Abraham tegemoet ging, als hij wederkeerde van het slaan der koningen, en hem zegende; aan welken ook Abraham van alles de tienden deelde, die vooreerst overgezet wordt, koning der gerechtigheid, en daarna ook was een koning van

Salem, hetwelk is een koning des vredes; zonder vader, zonder moeder, zonder geslachtsrekening, noch beginsel der dagen, noch einde des levens hebbende; maar den Zoon van God gelijk geworden zijnde, blijft hij een priester in eeuwigheid”. Deze laatste volkomen zinloze tekst krijgt door de geïnspireerde vertaling van de Profeet Joseph Smith zijn volle betekenis: „Want deze Melchizedek was tot priester geordend naar de orde van de Zoon van God, welke orde zonder vader, zonder moeder, zonder afstamming was”, enz.

Het was goddelijke wijsheid, die Johannes de Openbaarder tot het schrijven van deze woorden inspireerde: „Indien iemand tot deze dingen toedoet, God zal over hem toedoen de plagen, die in dit boek geschreven zijn. Vele geleerden zijn het met elkander eens, dat lang voordat de Bijbel in zijn tegenwoordige gedaante verscheen, vele toevoegingen aan de kronieken, die de oude evangelisten hadden achtergelaten, waren geschied. Sedert de publicatie van de Statenvertaling in 1618, zijn honderden bijbelse documenten ontdekt, waarvan vele uit de eerste eeuwen onzer jaartelling dateren. Het Nieuwe Testament van de Engelse Bijbel is grotendeels een herdruk van Tyndale's vertaling³⁾ van 1525, die op de derde uitgave van de Griekse tekst, door Erasmus⁴⁾ verzorgd, was gebaseerd.

De Griekse tekst van Erasmus was in de grootste haast klaar gemaakt, opdat niet een ander met de eer zou gaan strijken de eerste Griekse vertaling van het Nieuwe Testament te hebben gepubliceerd.

De beroemde geleerden Westcott en Hort besteedden 28 jaren aan

wetenschappelijk onderzoek en studie om hun Griekse Nieuwe Testament te schrijven. Het werd in 1881 gepubliceerd en vele moderne vertalingen hebben deze publicatie tot grondslag. Zij lazen het origineel met een vergrootglas om de geringste fout te vermijden. Zij hadden de beschikking over honderden oude documenten, die in de zeventiende eeuw nog onbekend waren. Erasmus beschikte slechts over acht documenten, die allen duidelijke sporen van veranderingen droegen, die in de loop der eeuwen waren aangebracht. Tegenwoordig zijn er meer dan 4000 Griekse manuscripten van het Nieuwe Testament of gedeelten daarvan. De bronnen vertonen 200.000 variaties. Van deze zijn er 400, die de tekst een andere betekenis geven.

Wij zullen nu enige van die veranderingen bespreken, waartegen Johannes zo ernstig waarschuwde. In 1 Joh. 5 : 7—8 van de Statenvertaling lezen wij: „Want Drie zijn er, Die getuigen in den Hemel, de Vader, het Woord en de Heilige Geest; en deze Drie zijn één. En drie zijn er, die getuigen op de aarde, de Geest, en het water, en het bloed; en deze drie zijn tot één”.

Alle moderne vertalingen, op een oudere tekst gebaseerd, bevatten alleen dit: „Want drie zijn er, die getuigen: de Geest, en het water

³⁾ *Tyndale, William* (1483—1536). Studeerde te Oxford, ging tot de hervorming over, vluchtte naar de Nederlanden, vertaalde te Antwerpen het Nieuwe Testament, in 1532 de gehele Bijbel. Als martelaar te Vilvoorde levend verbrand.

⁴⁾ *Erasmus, Desiderius*. Grootste geleerde van zijn tijd. Geboren te Rotterdam in 1466, gestorven te Bazel in 1536. Zijn Nieuwe Testament, omvattende de Griekse tekst met de Latijnse vertaling er naast, verscheen in 1516.

en het bloed, en deze drie zijn tot één". Geleerden zijn het er over eens, dat de voorafgaande tekst door een theoloog was ingelast, die blijkbaar behoefte gevoelde aan een versterking van de argumenten ten gunste der Drieëenheid. Deze woorden worden slechts in één manuscript aangetroffen, dat vóór de uitvinding van de boekdrukkunst werd geschreven. Twee honderd en vijftig Griekse manuscripten bevatten wel deze passage van Johannes' brief, maar de woorden met betrekking tot de drie hemelse getuigen komen er niet in voor. Slechts in vier bekende Griekse manuscripten werden ze aangetroffen en deze waren alle na 1400 geschreven. Niet één van de oude Kerkvaders halen deze woorden aan, wanneer zij over de Drieëenheid spreken. Erasmus had ze in zijn eerste uitgave weggelaten, maar in de derde editie nam hij ze weer op, louter om enige predikers hun zin te geven, die er op aandrongen, dat zij moesten blijven. De geschiedenis van de overspelige vrouw (Joh. 8 : 1—11) is nog een voorbeeld van eigenmachtig ingrijpen door de mens.

Deze geschiedenis namelijk wordt in geen van de oudste en waardevolste documenten aangetroffen en in latere documenten, die het verhaal wel bevatten, wordt dit in vele gevallen als twijfelachtig aangemerkt.

De elf teksten zijn in dertien verschillende vormen vertegenwoordigd in de latere Griekse manuscripten. Slechts één Grieks document van vóór de achtste eeuw, vermeldt de geschiedenis en slechts één Griekse schrijver van vóór de tiende eeuw haalt deze aan. Velen zijn het er over eens, dat het niet de stijl van Johannes is en geen ver-

band houdt met de andere teksten. In Matth. 5 : 22 lezen wij: „Zoo wie te onrecht op zijn broeder toornig is, die zal strafbaar zijn door het gericht". Niet één van de moderne vertalingen bevatten de woorden: „te onrecht", daar zij in de oudste en beste documenten niet voorkwamen. Zij zijn ook in tegenspraak met Jezus' leer. Waarschijnlijk zijn ze door iemand ingevoegd, die meende, dat Jezus zeker wel een uitzondering zou maken voor degeen, die goede reden had om toornig te zijn. Hier mag ook de aandacht worden gevestigd op het feit, dat toen Jezus aan de Nephieten de Bergrede gaf, Hij de tekst aanhaalde zoals deze in de oudste documenten voorkomt. Dit ter overdenking aan hen, die beweren, dat Joseph Smith brutaalweg woorden uit de Bijbel overschreef en deze de Nephietische profeten in de mond legde. In 1830 was er geen geleerde, die wist, dat de woorden „te onrecht" een toevoeging waren. Waar de ene schrijver een of andere passage wil verzachten, zoals zo juist werd aangehaald, daar is een ander gereed om een tekst kracht bij te zetten. Een voorbeeld hiervan levert Markus 11 : 25—26. „En wanneer gij staat om te bidden, vergeeft, indien gij iets hebt tegen iemand; opdat ook uw Vader, Die in de hemelen is, ulieden uwe misdaden vergeve". Dat is duidelijk genoeg. Maar iemand vond, dat de gedachte, dat men moest vergeven, wilde men zelf op vergeving aanspraak maken, versterkt moest worden en voegde er de woorden: „Maar indien gij niet vergeeft, zoo zal uw Vader, Die in de hemelen is, ook uwe misdaden niet vergeven", er aan toe. Deze woorden komen niet voor in de herziene vertaling, noch

in enige moderne vertaling, alweer omdat zij in de oudste (na de 17de eeuw ontdekte) documenten niet voorkomen.

De oude Samaritaanse Pentateuch⁵⁾ biedt ook menige illustratie van de wijze, waarop de Bijbelse kronieken ten gunste van vooropgezette theologische opvattingen werden gewijzigd. De oorsprong van dit oude document weet men niet. Sommigen geloven, dat deze vijf heilige boeken van de tien stammen werden geërfd, die door de Samaritanen werden opgevolgd. Anderen zijn ervan overtuigd, dat de historische Pentateuch door Manasse aan het licht werd gebracht ten tijde dat het Samaritaanse heiligdom op de berg Gerizim werd opgericht.

Op dit korte verslag zijn ongeveer zesduizend variaties van de Hebreeuwse tekst. Het woord „Elohim“ bijvoorbeeld, dat in de Hebreeuwse Pentateuch vier maal in het meervoud voorkomt, staat in de Samaritaanse versie in het enkelvoud. Alle verwijzingen naar God als een persoonlijk Wezen zijn er zorgvuldig uit verwijderd. Overal waar gezegd wordt, dat „God een plaats zal kiezen“, leest men, dat „God een plaats gekozen heeft“, n.l. Gerizim, welke naam een vervanging is van „Ebal“ in Deut. 27 : 4. Dergelijke veranderingen zijn er ten gunste van de Samaritaanse theologie vele gemaakt.

De Septuagint komt in meer dan honderd gevallen met de Samaritaanse Pentateuch overeen, waar het met de Hebreeuwse verschilt.

⁵⁾ *Pentateuch*. Van het woord „penta“, dat vijf betekent. Met deze naam worden de eerste vijf boeken van het Oude Testament bedoeld, dus:

Behalve de reeds genoemde moeilijkheid bij het vertalen van Hebreeuwse teksten wegens het ontbreken van klinkers, stuit men bij de overzetting uit andere, oude Bijbelse talen nog op deze moeilijkheid, dat vele woorden zeer verschillende betekenissen hebben. Voor ongeïnspireerde vertalers wordt het juist vertalen van iedere tekst dus een hopeloze zaak.

Zo hebben in de Aramese taal de volgende woorden de daar achter geplaatste betekenissen:

SHAA: uur, tijd, beurt.

ALAM: wereld, volk.

ROKHA: geest, wind, humeur, trots, reumatiek.

BARTA: ei, dochter.

ATHRA: land, plaats, kans, streek.

AL: binnenkomen, op, door, aanval, omdat.

TAA: verlaten, verloren, bedriegen, misleiden.

MISHKA: olie, boter.

SHBAK: bewaren, sparen, laten, vergeven, toestaan.

Nu begrijpen wij beter, waarom Joseph Smith zeide: „Wij geloven in de Bijbel als het woord van God, in zoverre hij nauwkeurig vertaald is“. Deze restrictie past hij niet toe op het Boek van Mormon. De kronieken van dat Boek gingen niet door de handen van talloze scribenten, zoals met die van de Bijbel het geval was. Geïnspireerde profeten schreven de geschiedenis van hun volk op metalen platen en niemand anders dan zij raakten deze aan. Die platen gingen niet overal rond, zoals met de Bijbelse boeken gebeurde, maar zij werden van stonde af aan als heilige schrift beschouwd, waartoe alleen de profeten en geïnspireerde geschied-

schrijvers toegang hadden. Weliswaar waren deze schrijvers slechts mensen; sommigen hunner verontschuldigden zich zelfs wegens hun beperkte vermogens, maar het aantal schrijvers, wier geschriften in het Boek van Mormon bewaard zijn gebleven, is in vergelijking met de duizenden, die de Bijbelse manuscripten naschreven zo gering, dat wij zonder aarzeling het Nephietische verslag kunnen aanvaarden.

In de geïnspireerde vertaling, die Joseph Smith van de Bijbel maakte, wees hij menige plaats aan, waar ongeïnspireerde schrijvers zich hadden vergist. De geleerden van deze tijd hebben aangetoond, dat wat Joseph Smith 100 jaar geleden verklaarde, volkomen waar is.

De kronieken van het Boek van Mormon werden door de macht van God tegen ingrijpen van niet-geïnspireerde mannen beschermd. Zij werden door Zijn macht bewaard en vertaald.

Nu begrijpen wij ook beter, waarom Johannes de Apostel aan het einde van zijn boek de waarschuwing plaatste:

„Indien iemand tot deze dingen toedoet, God zal over hem toedoen de plagen, die in dit boek gescheven zijn;

En indien iemand afdoet van de woorden des boeke dezer profetie, God zal zijn deel afdoen uit het boek des levens, en uit de heilige stad, en uit hetgeen in dit boek geschreven is” (Openb. 22 : 18, 19).

Johannes kende de gewoonte van vele schrijvers van zijn tijd. In geen enkele plaats in de Bijbel echter zal men ook maar de geringste aanwijzing vinden, dat God nimmer meerdere openbaringen zal geven tot een getuigenis van vroeger gegeven openbaringen, of dat Hij nooit aan andere volken, ver buiten Jeruzalem, Zijn wil zal openbaren.

WILLIAM MORROW:

teleurstellingen moeten gecremeerd worden,
niet gebalsemd.

SIRIUS:

menigeen herkennen wij later niet meer,
zozeer zijn wij veranderd.

KINDEREN DES VERBONDS.

Door Bruce R. Mc. Conkie van de eerste raad der zeventigers

President George Albert Smith zei deze morgen, dat het niet genoeg was voor de mens om hun namen in de boeken van de Kerk te hebben, maar dat het nodig was om de geboden te onderhouden teneinde zalig te worden in het Koninkrijk Gods.

Daarna zei Apostel Joseph Fielding Smith hetzelfde en las ons het verbond van de doop voor: dat is het verbond, dat we sluiten in de wateren van de doop.

Wij zijn een volk, dat verbonden sluit. Wij hebben het Evangelie, dat het nieuwe en eeuwigdurende verbond is: nieuw, daar de Here het opnieuw heeft geopenbaard in deze tijd; eeuwigdurend daar de beginselen ervan eeuwig zijn, wat gedurende alle eeuwigheid bij God heeft bestaan en wat dezelfde onveranderlijke wetten inhoudt, waardoor alle mensen in alle eeuwen kunnen zalig worden. Het Evangelie is het verbond dat God sluit met zijn kinderen hier op aarde, dat Hij hen in zijn tegenwoordigheid zal doen terugkeren en hen het eeuwige leven zal schenken, *indien* zij, terwijl zij hier zijn, in de paden van waarheid en gerechtigheid willen wandelen. Wij zijn kinderen van het verbond, dat God sloot met Abraham, onze vader. Aan Abraham beloofde God zaligheid en verhoging, als hij zou doen, zoals de Here hem leerde om te doen. Verder verbond de Here zich dat hij voor Abraham's nageslacht dezelfde wetten en verordeningen zou herstellen in al hun

schoonheid en volmaaktheid, zoals deze oude patriarch die had ontvangen. Want zovelen als dit Evangelie aannemen, zei de Here tot hem, „zullen naar uwen naam genoemd worden; en zullen tot uw zaad gerekend worden en zullen opstaan en U zegenen, als hun vader.” (Abraham II : 10).

Op dit ogenblik hebben wij hetzelfde eeuwige verbond. Wij hebben het herstelde Evangelie en iedereen, die tot de Kerk behoort, die door de wateren van de doop is gegaan, heeft het onschatbare voorrecht gehad om een persoonlijk verbond met God te sluiten, dat hem zal redden, indien hij de dingen doet, die hij op zich nam te zullen doen, toen hij dat verbond sloot met God.

Alma vertelde over dit persoonlijk verbond van zaligheid bij de wateren van Mormon het volgende — natuurlijk wordt deze belofte alleen vervuld indien wij de geboden van God houden —. Alma dan noemt deze bijzonderheden: Hij zegt, dat als wij door de wateren van de doop gaan, met ons wordt overeengekomen dat wij in de kudde van Christus zullen komen en tot Zijn volk gerekend zullen worden. Wij sluiten een verbond, dat wij de naam van Christus op ons zullen nemen en heiligen zullen zijn in ieder opzicht — dat wij elkaanders lasten zullen dragen, opdat ze licht zijn — dat wij zullen treuren met degenen die treuren — dat wij zullen troosten, die vertroosting nodig hebben — dat wij te allen

tijde getuige van Christus en God zullen zijn, in alle dingen en op alle plaatsen waar wij zullen zijn, zelfs tot in de dood. Tenslotte bij wijze van samenvatting zegt Alma, dat wij een verbond sluiten, dat wij God zullen dienen en Zijn geboden houden (Mosiah 18).

Ik neem aan, dat de Here geen nutteloze verbonden sluit, met wie dan ook. Daarom kan iedereen, die dit verbond houdt en aan de vereisten voldoet, in zijn hart de verzekering hebben, dat hij eenmaal in de tegenwoordigheid van God zal staan en het eeuwige leven zal hebben in de woningen die bereid zijn.

Dit verbond is zo belangrijk in God's ogen, dat Hij ons een middel heeft gegeven en een wijze waarop we het dikwijls kunnen vernieuwen: De verordening van het Heilig Avondmaal.

Iedere keer als wij waardig aan het Heilig Avondmaal deelnemen met nederige harten en berouwvolle geesten, besluiten wij opnieuw de naam van Christus op ons te nemen, Hem altijd te gedenken en Zijn geboden te onderhouden, welke Hij ons gegeven heeft. En de Heer komt met ons opnieuw overeen, dat wij altijd Zijn Geest met ons zullen hebben en verder dat wij het eeuwige leven in Zijn koninkrijk zullen ontvangen, in overeenstemming met de openbaring die luidt: „Wie Mijn vleesch eet en Mijn bloed drinkt, heeft het eeuwige leven; en Ik zal hem opwekken ten laatsten dage.” (Joh. 6 : 54).

Zalig worden betekent naar het Celestiale Koninkrijk des Hemels gaan, verhoogd worden is de hoogste hemel of graad in de celestiale heerlijkheid bereiken.

Als Heiligen der Laatste Dagen is

het ons niet alleen toegestaan om het verbond, dat tot onze verheffing leidt, te sluiten en het van tijd tot tijd te vernieuwen, maar wij hebben ook het voorrecht om verbonden te sluiten, die ons zullen verhogen in het Koninkrijk van onze Vader. Nadat een mens het verbond, door de doop bezegeld, heeft gesloten en voor God met alle macht voorwaarts is gegaan in rechtvaardigheid en standvastigheid en het verlangen heeft getoond Zijn geboden te onderhouden en door zijn werken heeft doen blijken, dat hij de dingen van het Koninkrijk des Hemels op de eerste plaats heeft gesteld en niet naar de dingen dezer wereld heeft gestreefd, komt er een tijd, dat hij wordt geroepen en geordend tot het hogere Priesterschap. Ordening tot het hogere Priesterschap houdt een verbond van verhoging in.

De Heer openbaarde dit verbond aan Joseph Smith in de volgende bewoordingen: „Want degenen die zo getrouw zijn, dat zij deze twee priesterschappen, waarvan Ik heb gesproken, verkrijgen en hun roeping eren, zullen door God met nieuwe lichamen worden geheiligd. Zij worden de zonen van Mozes en van Aäron en het nageslacht van Abraham, de Kerk, het Koninkrijk en de uitverkorenen van God. En al wie het Priesterschap ontvangt, ontvangt Mij,” zegt de Heer. „Want hij, die Mijn dienstknechten ontvangt, ontvangt Mij en die Mij ontvangt, ontvangt de Vader. En hij, die Mijn Vader ontvangt, ontvangt Mijn Vaders Koninkrijk; daarom zal al hetgeen Mijn Vader heeft, aan hem gegeven worden. Dit is overeenkomstig de eed en het verbond, die tot het Priesterschap behoren. Daar-

om ontvangen al diegenen, die het Priesterschap ontvangen, deze eed en dit verbond van Mijn Vader, dewelke Hij niet kan verbreken noch veranderen.

Maar wie dit verbond verbreekt, nadat hij het heeft ontvangen en er zich geheel van afwendt, zal geen vergeving van zonden ontvangen, noch in deze, noch in de toekomstige wereld.” (L. & V. 84 : 33—41).

Nu neem ik aan, dat overeenkomstig de openbaring, die wij hebben ontvangen, de volheid van het Priesterschap, d.w.z. de volheid der zegeningen van het Priesterschap, alleen in God's Tempels kan worden ontvangen. Er is een orde van het Priesterschap, welke het nieuwe en eeuwigdurende verbond van het huwelijk wordt genoemd. Wanneer men in die orde van het huwelijk wordt opgenomen, bediend in God's Tempel, door God's dienstknechten, met Goddelijke volmacht bekleed, sluit men een verbond van verhoging, een verbond, dat de partners in de opstanding zal doen herrijzen als man en vrouw. Het gezinsverband zal niet worden verbroken en de hoogste beloning, de grootste eer en heerlijkheid, die onze Vader in de Hemel aan Zijn kinderen kan schenken, zal de hunne zijn. Zij zullen Goden zijn, ja de zonen en dochteren van God en alle dingen zullen hunner zijn, want zij zullen van de volheid van de Vader ontvangen.

Deze verbonden, welke wij sluiten in de wateren van de doop en bij het nemen van het Avondmaal, zullen ons, wanneer wij die houden, een plaats in de celestiale wereld verzekeren. Zoals het met het verbond van de doop is, zo is het met het verbond van het huwe-

lijk. Ik neem niet aan, dat God een nutteloos verbond sluit of ons iets aanbiedt, dat wij niet kunnen houden. In ieder geval: als wij ons deel van de overeenkomst houden en de dingen doen, die wij weten te moeten doen, heeft God ons beloofd Zijn deel van de overeenkomst na te komen en ons de beloofde beloning te schenken.

Soms hoort men wel eens zeggen: „Ik ben in de Kerk gedoopt, ik ben dus een lid van de Kerk; nu ga ik rustig mijn gang en leid een gewoon leven; ik bega geen grote misdaden, ik leid een tamelijk goed Christelijk leven en zal tenslotte dus wel God's Koninkrijk beërven.” Ik denk er anders over. Ik geloof, dat de doop een poort is. Het is een poort, die ons toegang geeft tot een weg: „de rechte en smalle weg”. Deze weg voert van de poort des doops opwaarts naar het celestiale Koninkrijk des Hemels. Wanneer iemand door de poort van de doop is gegaan, moet hij met alle macht, met een standvastigheid in Christus, zoals Nephi het uitdrukt, met een volmaakte, stralende hoop en met liefde voor God en alle mensen voorwaarts gaan. Indien hij volhoudt tot het einde, zal hij de beloofde beloning ontvangen.

Aldus is het ook met het huwelijk en de verhoging. Soms denken de mensen, dat zij het celestiale huwelijksverbond kunnen sluiten en daarna onverschillig en lauw kunnen worden of zelfs onrechtvaardigheid of zonde kunnen begaan. Zij denken, dat zij toch wel in de eeuwige toekomst, nadat zij de straffen voor hun zonden hebben ondergaan, als man en vrouw zullen opstaan en hun verhoging zullen verkrijgen. Dat is niet het geval. Het beginsel, dat aan doop

en zaligheid ten grondslag ligt, geldt ook voor huwelijk en verhoging. Men kan geen zaligheid of verhoging verdienen dan alleen door gehoorzaamheid aan die wetten, volgens welke deze zegeningen worden geschonken. Zaligheid is nooit de vrucht geweest van zonde en zal het ook nooit worden.

Wanneer wij zijn gedoopt, wanneer wij ons huwelijk in de tempel hebben gesloten, wanneer wij al deze verbonden hebben gesloten, moeten wij ze trouw blijven. Iedere belofte, die wij ontvangen, is op voorwaarde, dat wij daarna onze getrouwheid tonen. Het is in het huwelijksverbond zelf uitdrukkelijk zo gesteld.

Wij moeten gehoorzamen, trouw en ijverig zijn, moedig in het getuigenis van Christus, leven bij ieder woord, dat van Zijn mond uitgaat. Door zulk een levenswijze zullen wij onze zielen heiligen. Wanneer wij geheiligd en rein geworden zijn, zijn wij in staat, gerechtigd en waardig om in de tegenwoordigheid van onze Vader te vertoeven. Niets dat onrein is, kan in Zijn tegenwoordigheid verblijven. Het gehele proces van zalig worden, deze gehele proeftijd, die wij in dit leven doormaken, is ons te reinigen en onze zielen te vervolmaken. Het is om ons bekwaam te maken ongerechtigheid, zinnelijkheid en alles wat scheiding maakt tussen God en ons, uit onze zielen te verwijderen en daarvoor in de plaats te stellen: rechtvaardigheid, deugd, waarheid en gehoorzaamheid, eigenschappen die ons geleidelijk zullen ver-

volmaken, totdat wij tenslotte rein en vlekkeloos zijn en in staat om de heerlijkheid van de celestiale wereld te verdragen. Indien wij die niet kunnen verdragen, zullen wij niet kunnen wonen waar God en Christus zijn.

Wij ontvangen de grootste zegeningen in dit leven, die voor een mens maar mogelijk zijn, door het leven van het Evangelie. De wereld moge in beroering zijn, verscheurd en verward; er moge bloedvergieting zijn op vele plaatsen: indien wij God's geboden onderhouden, zullen wij de Heilige Geest als metgezel en leidsman hebben. Zij, die deze leidsman met zich hebben, ontvangen een vrede, die het verstand te boven gaat, Dit is de grootste gave, die een mens in zijn sterfelijke staat kan ontvangen.

Als wij bovengenoemde geboden hebben gehouden, bovengenoemde weg hebben bewandeld en bovengenoemde verbonden getrouw zijn gebleven, hebben wij de vaste belofte, dat wij erfgenamen zullen zijn van een celestiale verhoging in de woningen, die bereid zijn. Het Evangelie schenkt ons de grootst mogelijke zegeningen en verzekert ons de grootst mogelijke erfenis voor de eeuwigheid. Wij behoren daarvoor zeer dankbaar te zijn en nauwgezet God's geboden te gehoorzamen en de verbonden na te komen, die wij hebben gesloten, opdat wij al het schone en verhevene mogen ontvangen, dat God de Heiligen belooft. Het is mijn gebed, dat wij dit zullen ontvangen, in de naam van Jezus Christus. Amen.

Hierin is de liefde Gods jegens ons geopenbaard, dat God Zijnen eniggeboren Zoon gezonden heeft in de wereld, opdat wij zouden leven door Hem.

(1 Joh. 4 : 9)

VOCAL- EN INSTRUMENTALE MUZIEK

Mieke Jongkees *onder auspiciën van* de O.O.V. Charles R. Hobbs

Richard H. Storrs

James D. Condie

te
Den Haag

*

Reed L. Reeve

Jacob J. van Rij

Wanneer, wanneer? Hoezo, wanneer? Bent U er dan niet geweest? Geweest? Is het dan al voorbij? Wanneer was het dan? En waar? De 28ste Februari, Loosduinse kade no. 11. Het is dus alweer geschiedenis geworden. Maar een geschiedenis, die de aanwezigen lang in de herinnering zal blijven. Men hoort bij dergelijke gelegenheden vaak de uitdrukking bezigen: „De wegblijvers hadden ongelijk!” Nu is zo'n gevleugeld woord in zijn algemeenheid nooit helemaal juist. Het hangt er maar van af om welke reden men is weggebleven. Ik kan U echter wel verzekeren, dat zij, die niet kwamen, omdat ze de nodige energie niet konden opbrengen om hun gemakkelijke stoel bij de haard een poos te verlaten, hopeloos ongelijk hadden met het volharden in deze toestand van rust.

„Had ik moeten weten, dan was ik vast gekomen.” Ja, jammer, dat het nu te laat is. Zo gaat het meer in de wereld. Maar ik wil U er wat van vertellen; laat U dat tot troost zijn, zij het dan een zeer schrale.

Doch laat mij de kunstenaars even aan U voorstellen (zie foto's boven). Links boven te beginnen: Mieke Jongkees, piano; Charles R. Hobbs, trompet; Richard H. Storrs, 1e tenor; James D. Condie, 2de tenor; Reed L. Reeve, 1e bas; Jacob J. van Rij, 2de bas.

Laatstgenoemde vier jonge mannen vormen het kwartet, dat zich in de loop van zijn bestaan grote roem heeft verworven. Deze is door de uitvoering op 28 Februari niet getaand. Integendeel.

Nadat, onder leiding van Oud. D. Mooi, 1e raadgever in het O.O.V.-bestuur, de bijeenkomst

op de gebruikelijke manier met zang en gebed was geopend, werden door Broeder W. Panman, President van de O.O.V., de deelnemers aan het programma één voor één bij hun opkomst in de volgorde als zoëven genoemd, aan de aanwezigen voorgesteld.

Het programma, veelzijdig en kundig gevarieerd, kondigde als eerste nummer „Invictus” aan. Dit begin bracht ongetwijfeld een gepast gevoel van eigenwaarde der jonge zangers tot uitdrukking, want Invictus betekent, zoals U weet: „ONOVERWONNEN”.

Nu is het niet mijn bedoeling elk der nummers aan een afzonderlijke bespreking te onderwerpen, ten eerste omdat dit teveel van uw geduld zou vergen en ten tweede — en dat is wel de voornaamste reden — omdat ik mij niet competent acht om voor muziekrecensent te spelen.

Maar iets mag ik er toch wel van zeggen, daar is dit artikelje trouwens voor op stapel gezet. En ten gerieve van de weggeblevenen natuurlijk. De eerste twee liederen bevestigden al dadelijk de indruk van vorige keren, dat de samenklank van de stemmen zeer mooi is en het gemak, waarmee de teksten werden gezongen, leverde het bewijs, dat de leden van het kwartet het repertoire onder de knie hadden.

Het nummer, dat hierna volgde, een trompetsolo van Oud. Hobbs, door Mieke Jongkees op de piano begeleid, toonde overtuigend aan, dat beide instrumenten in goede handen waren. Het stuk heette: „When Day is Done” (Wanneer de dag voorbij is).

Nadat het kwartet nog twee liederen van religieuze aard had gezongen, n.l. Sweet Story of Old en The Lord's Prayer (Lieflijke, oude geschiedenis en des Heren Gebed), speelde Mieke een wals van Chopin, die zij, ondanks de stugheid van het oude instrument, aardig voordroeg.

Toen volgde de lichte muze. Daar wisten de jongelui ook best raad mee. Afgezien van de in zangtechnisch opzicht lang niet geringe eisen, waaraan het kwartet met deze nummers had te voldoen (en glansrijk voldeed), werden deze liederen, zoals „Animals a comin”, „Dry bones”, „Jingle Bells” en last not least „Santa Claus”, met een mimiek en met gebaren voorgedragen, die de vrolijkheid van de hoorders gaande maakten.

Deze serie grappige liedjes werd onderbroken door de instrumentalist. Oud. Hobbs speelde enige fantasieën op een Russische melodie, die ook weer door Mieke Jongkees op de piano werden begeleid.

Hei, wat een actie! Wat een élan! Ik was niet meer op de Loosduinse Kade in Den Haag, maar joeg op mijn snelle Kozakkenpaardje over de eindeloze, besneeuwde steppen van het grote Russische Rijk!

Als slot nog twee ernstige liederen: You'l never walk alone (Gij zult nooit alleen gaan) en O my Father. Het vrouwelijk lid van dit muzikaal ensemble werd met bloemen gehuldigd.

Deze onvergetelijke avond werd, zoals altijd, met een door alle aanwezigen staande gezongen lied en met dankgebed besloten.

Onze Zonnehoeck

MAART 1952

Bijlage van „De Ster” voor onze zonnige jeugd.

Redactie adres: LAAN VAN POOT 292, DEN HAAG.

HET EERSTE ROODBORSTJE

DOOR DOROTHY SWAYNE.

*

Het voorjaar kwam laat in het jaar 1840 in Concord, Massachusetts. De lucht bleef dagen lang loodgrijs. De bomen stonden kaal en onbeschut en wachtten geduldig op de warme zon.

In het kleine, witte huisje was de achtjarige Loek niet zo geduldig. Zij had die winter al haar lievelingsboeken doorgelezen en nog eens gelezen. Zij had Anna geholpen bij het verzorgen van Baby Lize. Zij had zelfs geprobeerd gedichten te schrijven.

Maar nu verveelde zij zich. Zij stond met haar gezicht tegen het venster gedrukt. Het leek wel of haar hele lichaam pijn deed van verlangen om door de koude, verdorde tuin te hollen en te springen.

„Och moeder, toe nou!” zeurde ze. „Het lijkt niet zo erg koud. Pak Liesje goed in en dan zullen Anna en ik wat met haar in de tuin gaan.”

Haar moeder keek met een glimlach op. „Het is goed, kleine robbedoes. Omdat het zo moeilijk voor je is binnen vier muren te blijven, mag je een poesje naar buiten gaan.”

Loekje gaf haar moeder vlug een pakkerd en holde weg om jassen en mutsen te halen.

„Schiet op, schiet op!” zei ze ongeduldig tegen haar oudere zuster Anna. Anna lachte goedgehartig tegen haar en strikte baby Liesje's mutsje vast. Loek vloog naar buiten en liet baby Lies aan Anna over. Zij holde met haar hoofd achterover en haar rokje wapperde in de wind. Toen ging zij weer berouwvol terug.

„Het spijt me,” zei ze, terwijl ze het andere handje van Liesje nam, „maar het is ook zo heerlijk buiten. Het lijkt wel of we voor altijd opgesloten waren!”

Anna en Loek huppelden langs het tuinpad en probeerden hun voetstappen te regelen naar het langzame gedribbel van Baby. Zij juichten en zongen en tilden Liesje hoog in de lucht. Plotseling rukte Liesje zich van hen los. Zij hurkte langs het tuinpad en zei: „Kijk! Vogeltje!”

Anna en Loek knielden bij haar neer en keken naar het bibberende roodborstje.

„Och, arm ding,” zei Anna met tranen in haar stem. „Hij is zo koud. En hij moet wel uitgehongerd zijn.”

Loek strekte haar hand naar het diertje uit en aaide over zijn rugje. Het was zo stijf van de kou en zo verzwakt door de honger, dat het zich nauwelijks kon bewegen.

„Laten we hem voeren,” zei Anna.

„En laten we hem warmen,” voegde Loek er aan toe.

Zij pakte hem op en liep naar het huis; Anna volgde met Liesje.

Zij vonden een doos en deden hem daar in, in een dekantje. Zij brachten hem een kopje water en wat koren uit de schuur. Spoedig begon het vogeltje weer tekenen van leven te geven.

Plotseling werden Loek's ogen dromerig. Zij liet het roodborstje aan de zorgen van Anna en Liesje over. „Ik ga een gedicht maken,” kondigde zij aan.

Dit is het gedicht, dat ze schreef:

AAN HET EERSTE ROODBORSTJE

Welkom, welkom, kleine vreemd'ling,
Wees niet bang, er's geen gevaar;
Wij zijn blij je te begroeten,
Want je zingt: „de lent' is daar”.

Nu verdwijnt de witte sneeuw weer,
Bloemen pralen dra alom;
Kom mijn beestje, bouw je nestje,
en zing: „Lente, kom, o kom”.

Onderaan zette het achtjarige meisje haar naam: Louisa May Alcott.

Dit waren de eerste woorden, die uit de pen vloeiden van LOUISA MAY ALCOTT, die later zo veel prachtige verhalen zou schrijven en haar naam bij kinderen geliefd zou maken bijna honderd jaar lang.

Vertaald uit de „Children's Friend” van MAART 1951.

HEB JE SOMS IETS MISDREVEN,
VERZWIJG DE WAARHEID NIET.
GOD WIL JE WEL VERGEVEN,
MITS HIJ OPRECHTHEID ZIET.

zendelingen in de

Don W. Rapier
Bell, Calif.

acting President der
Nederlandse Zending

Reul A. Allred
Spring City, Utah
Raadgever

Kenneth J. Nielson
Brigham City, Utah
Raadgever

Francis Walker Carling
Clearfield, Utah
Secretaris

Adrienne H. Gyr
's-Gravenhage
Secretaresse

nederlandse zending

Rinze Schippers
Rotterdam Noord
Leider van het Microfilmwerk

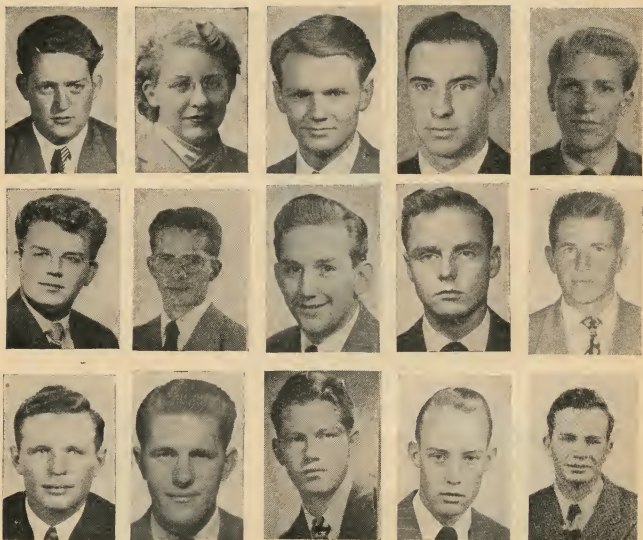
Regnal W. Garff Jr.
Salt Lake City, Utah
President der J.M.O.O.V.

Grant L. Jensen
Calgary, Alberta
President der Zondagschool

Gerbrig Folkerts
Alberta, Canada
President van het Jeugdwerk

Harvey C. Willardson
Ephriam, Utah

Drew A. Van Wagoner
Layton, Utah

Robert R. Burdett
Oakland, Californië

Cecil Ripplinger
Driggs, Idaho

Delyle Barton
Tropic, Utah

John G. Grondell Jr.
Ogden, Utah

Kean L. Farrer
Salt Lake City, Utah

Keith F. Barnett
Ogden, Utah

Claron C. Spencer
Salt Lake City, Utah

Harlow B. Jones
Salt Lake City, Utah

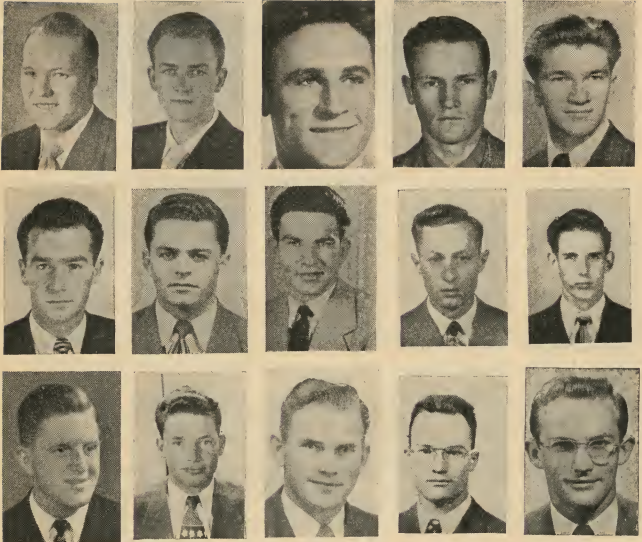
Leroy R. Ostler
Nephi, Utah

Grant M. Flygare
Afton, Wyoming

Leland S. Hunsaker
Honeyville, Utah

Ralf L. Pollei
Salt Lake City, Utah

John Karl Crandall
Salt Lake City, Utah

Arlin. L. Glines
Alberta, Canada

Mark W. Staples
Kanosh, Utah

Richard S. Koster
Ogden, Utah

R. W. Bradford
Salt Lake City, Utah

Arnold L. Frazier
Oakley, Utah

Gene Mc. Daniel
Glendale, Calif.

Herbert D. Williams
Spanisch Fork, Utah

Gerald L. Purser
Midvale, Utah

Reed L. Reeve
Salt Lake City, Utah

Richard M. Hebertsen
Provo, Utah

Parley O. Rose
Morgen, Utah

John D. Zeeman
Payson, Utah

Robert N. Chappell
Coalville, Utah

Lyle B. Hurd
Snowville, Utah

Verl J. Cox
Layton, Utah

Br. en Zr. Phares-Green
Ogden, Utah

Br. en Zr. Nicholas-van der Linden
Salt Lake City, Utah

Henriette Kochheim
Culver City, California

John W. de Young
Tailorsville, Utah

Richard G. Taylor
Salt Lake City, Utah

Cornelius J. Muse
Salt Lake City, Utah

Louise J. M. Bos
Spring Ville, Utah

John Veenendaal
Salt Lake City, Utah

John Veth
Los Angeles, California

Grace A. H. Vlam
Salt Lake City, Utah

Dale van Kampen
Ogden, Utah

Herman J. Westbroek
Ogden, Utah

Thomas P. Vuyk
Salt Lake City, Utah

Alan D. Marchant
Peda, Utah

Albert B. Clark
Clearfield, Utah

Richard P. Steinfeldt
Midvale, Utah

Douglas R. Voorhees
Manti, Utah

Br. en Zr. Peter W. Neerings
Salt Lake City, Utah

Br. en Zr. Arnold Sieverts
Salt Lake City, Utah

Wendell D. Nebeker
Brigham City, Utah

Alden R. Hibbert
Victor, Idaho

Dale G. Kilburn
Logan, Utah

Wilford J. Fellows
Salt Lake City, Utah

Willem A. Dinkelman
Salt Lake City, Utah

Vern L. Marble
Bountiful, Utah

Ariel L. Williams
Chicago, Illinois

Henry W. Bement
Salt Lake City, Utah

Harry L. Tarr
Los Angeles, Calif.

James D. Cheshire Jr.
Salt Lake City, Utah

Kenneth G. McLellan
Salt Lake City, Utah

Glen Andrew Israelsen
Logan, Utah

Donald Crofts
Richfield, Utah

Robert L. Kendall
Weiser, Idaho

Melvin H. De Young
Salt Lake City, Utah

„De Ster”

H. John Bender
Salt Lake City, Utah

Le Grand S. Neerings
Salt Lake City, Utah

Roy Molen
Los Angeles, Californië

Robert M. Day
San Juan Bautiste, Calif.

William S. Horlacher
Logan, Utah

Leonard B. Hogan
Salt Lake City, Utah

Milliard E. Wilde
Trail, Oregon

Delbert Dickmore
Ogden, Utah

Carl T. Copley
Cloeville, Utah

Daniel I. D'Hulst
Ogden, Utah

Joseph F. Barton
Roy, Utah

Calvin Kenny Smith
Murray, Utah

Gerrard B. Denkers
Salt Lake City, Utah

Richard Noorlander
Huntsville, Utah

M. E. Perry
Rockland, Idaho

Florin N. Nielsen
Hyde Park, Utah

Allen L. de Waal
Salt Lake City, Utah

Elder Leonard Hesterman
Salt Lake City, Utah

Harvey A. Godfrey
Ogden, Utah

Charles R. Hobbs
Preston, Idaho

Leo W. Whitlock
Glendora, California

Rey L. Duffin
Tovele, Utah

Allan H. Dietlein
Glendale, California

Abraham J. Romeijn
Salt Lake City, Utah

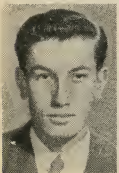
Richard H. Storrs

Jacob John Mulder
Milwauki, Oregon

Jacob J. van Rij
Salt Lake City, Utah

John R. Hayden
Los Angeles, California

Carl Pyper
Salt Lake City, Utah

Joel K. Mellor
Idaho Falls, Idaho

Lynn Pendleton
Provo, Utah

Harold A. Wood
Holden, Utah

Watson E. Ririe
Magrath, Alb., Canada

Randolph de Man Bergesen
Salt Lake City, Utah

Floyd W. Crump
Spanish Fork, Utah

James R. Andrus
Salt Lake City, Utah

Stephen M. Coleman
Cedar City, Utah

Don W. Mc Entire
Huntsville, Utah

Darrell L. Kasteler
Salt Lake City, Utah

Leslie S. Groesbeck
Holden, Utah

Kenneth D. Johnson
Nephi, Utah

Elmer H. Van der Does
Ogden, Utah

Ernest G. van Corler
Salt Lake City, Utah

William H. Matthews
Liberty, Idaho

James L. Tillett
Mesa, Arizona

Merlyn Fowler
Richfield, Utah

John van der Waal
Los Angeles, Calif.

Lee L. Mc Intire
Paul Idaho

Niels B. Larsen
Morenci, Arizona

Carroll F. Harrison
Pocatello Idaho

Duncan J. Williamson
Salt Lake City, Utah

Don W. Warner
Ogden, Utah

Dale D. Warner
Ogden, Utah

Paul H. Tanner
Payson, Utah

Homer L. Jensen
Salt Lake City, Utah

James D. Condie
Cedar City, Utah

Norman Ellis King
Darlington, Idaho

Robert Meibos
Salt Lake City, Utah

Blaine C. Tueller
Logan, Utah

Ray H. Banks
Spanish Fork

Robert W. Mitchell
Bountiful, Utah

James C. Roberts
Layton, Utah

Ben. Mc. Fee
Heber, Utah

Keith Roland Tenny
San Diego, Calif.

Norman Noorda
Salt Lake City, Utah

Olympische spelen in Holland...

daar behoef je niet op te wachten, want die komen voorlopig nog niet. Op het ogenblik worden ze in Skandinavië gehouden en je kunt alles erover zien in de bios.

Wat je niet op de film kunt zien, dat zijn de O.O.V.-wedstrijden, die weer in Rotterdam worden gehouden.

Dit jaar wordt een geheel nieuw programma gebracht en we hebben voor alle gelegenheden de grote, gezellige Blauwe Zaal van het Beursgebouw ter beschikking.

Het Nationale Goud- en Groenbal opent dit grootse weekend op Zaterdagavond. Uit alle hoeken van Nederland komen jong en oud(er) om op dit gezellige bal onder de tonen van een uitstekend orkest een dansje te wagen.

Twee Conferentievergaderingen vullen de eerste Pinksterdag en de beste zangers en musici uit de zending zullen voor een onvergetelijke omlijsting daarvan zorgen, waarna we 's avonds met onze vrienden de grootste haardvuuravond uit onze zendingskerkgeschiedenis zullen beleven. Deze intieme bijeenkomst krijgt bijzondere betekenis door de vertoning van . . . nu, dat zie je dan wel.

En dan nog een tweede feestdag met als hoogtepunt de wedstrijden in ping-pong, Engelse voordrachten, zang en debat. Voor diegenen, die kunnen blijven tot de laatste trein, eindigt dit Pinksterevenement met een schitterende revue, uitgevoerd door de beste krachten uit de zending.

Houd je van gezelligheid, van inspirerende vergaderingen met zang en muziek, van wedstrijden, van dansen en van een goede revue, kom dan gedurende de Pinksterdagen naar Rotterdam om daar te vergeten, dat het buiten nog koud en guur is en je te verheugen in het samenzijn met je beste vrienden.

DE PINKSTERHAAS

ZATERDAG 31 MEI:

8 uur: Bal in de Blauwe Zaal van het Beursgebouw.

ZONDAG 1e PINKSTERDAG:

Conferentievergaderingen van:

10—12 uur: Blauwe Zaal.

2—4 uur: Blauwe Zaal.

8—10 uur 's avonds: Haardvuuravond in het Kerkgebouw aan de Bas Jungeriusstraat.

MAANDAG 2e PINKSTERDAG:

10—12 uur: Wedstrijd voor jonge dames.

2—4 uur: Wedstrijdwerk voor heren en debat.

7—9 uur 's avonds: Revue.

Het is mijn beurt niet

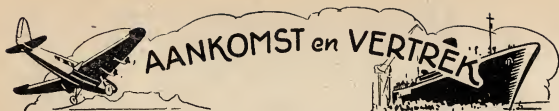
door Richard L. Evans.

*

In bijna elke kring of vereniging, in bijna iedere groep of ieder gezelschap, of onder familie of vrienden, zijn er altijd mensen, die hun deel in het werk doen, of nog meer, en sommigen, die bang schijnen te zijn, dat ze iets te veel zouden doen. In elk bedrijf of elke onderneming zijn er bijna altijd enkelen, die hun aandeel in het werk van zich afschuiven en die de aanklagingen van hun geweten sussen met allerlei verontschuldigen. In een huishouding bijvoorbeeld, zijn er soms, die zich voorpraten, dat ze veel vermoeider zijn dan de anderen, of dat de vele eentonige, vervelende dagelijkse karweitjes, die voortdurend de aandacht vragen om een huishouding ordelijk te doen verlopen per slot van rekening meestal het werk van moeders zijn, of van iemand anders, voor wie dan alles blijft liggen, of daar zijn sommigen, die zichzelf voorhouden, dat hun eigen persoonlijke gemak en rust of ontspanning belangrijker zijn dan die van anderen en dat zij zichzelf niet uit hun doen moeten laten brengen door steeds naar de bel te lopen, of zich te druk maken over alle onderbrekingen en verstoringen van de rust, vrede en stilte van het huishouden. Er zijn sommigen, die op ontelbare kleinigheden letten en sommigen, die niet lastig gevallen willen worden

met de tienduizenden dingen, die in elk huis gedaan moeten worden. Er zijn enkelen, die iedere taak vrijwillig op zich nemen en anderen, die maar al te bereid zijn het werk door anderen te laten opknappen en die er zichzelf van af maken met de bewering, dat zij op de één of andere redelijke manier al meer dan hun aandeel hebben bijgedragen, of zichzelf met het afgesleten zinnetje troosten, dat „het mijn beurt niet is”. (Men vraagt zich wel eens af, of er ook mensen zijn, die een huis zouden laten afbranden, omdat het hun beurt niet is om iets te doen! Wanneer we onnodig bang zijn om te veel te doen, of wanneer we al te bezorgd zijn, of het onze beurt wel is, zouden we onszelf misschien eens kunnen vragen, of we ons zouden kunnen voorstellen, dat een moeder één van haar kinderen tijdens een ziekte niet goed zou verzorgen, omdat het toevallig haar beurt niet was om weer een nacht te waken.) De gedachte om bang te zijn teveel te doen is een belemmering voor geluk, welvaart en vooruitgang. Het waarachtige werk en de waarachtige diensten in de wereld worden in grote mate verricht door diegenen, die er zich niet te veel van aantrekken, of het hun beurt wel is.

AANGEKOMEN

- ✓ Br en Zr Phares Green op 25 Febr. 1952 van Ogden, Utah.
- ✓ Br en Zr Nicholas van der Linden op 25 Febr. 1952 van Salt Lake City, Utah.
- ✓ Douglas R. Voorhees op 25 Febr. 1952 van Manti, Utah.

VERTROKKEN.

Leland S. Hunsaker, Honeyville, Utah.

Aangekomen: 31 October 1949.

Vertrokken: 1 Maart 1952.

Werkzaam geweest: Amsterdam, Vlaardingen, Arnhem,
Den Helder G.P., Utrecht, Den Haag.

*

- ✓ Mebius, Jan Johannes, 29 Januari 1952 van Leeuwarden naar Richfield, Utah.
- ✓ Mebius, Pieterella van der Meer, 29 Jan. 1952 van Leeuwarden naar Richfield, Utah.
- ✓ van der Meer, Frederik, 29 Januari 1952 van Leeuwarden naar Richfield, Utah.
- ✓ van der Meer, Hendrika Wijtsma, 29 Jan. 1952 van Leeuwarden naar Richfield, Utah.
- ✓ van Bilsen, Catharina Maria Cornelia, 20 Jan. 1952 van Delft naar Boise, Idaho.
- ✓ Dekker, Dirkje Cornelia, 20 Jan. 1952 van Den Haag naar Oakland, California.
- ✓ van Hulst, Geertruida, 21 Febr. 1952 van Rotterdam naar Idaho Falls Idaho.
- ✓ van Schijndel, Magdalena Muth, 21 Febr. van Rotterdam naar Salt Lake City, Utah.
- ✓ Kuiters, Wilhelmina Reindina Stoel, 22 Febr. 1952 van Dordrecht naar Salt Lake City, Utah.
- ✓ Kuiters, Roelof, 22 Febr. 1952 van Dordrecht naar Salt Lake City, Utah.
- ✓ de Boer, Govert, 22 Febr. 1952 van Dordrecht naar Salt Lake City, Utah.
- ✓ Macquelin, Willem Rinze, 22 Febr. 1952 v. Rotterdam N. naar Salt Lake City, Utah.
- ✓ Macquelin, Wilhelmina Leeftland, 22 Febr. 1952 v. R'dam N. n. Salt Lake City, Utah.
- ✓ de Haan, Petrus Andrew, 22 Febr. van Rotterdam N. naar Annabella, Utah.
- ✓ de Haan, Hendrika Johanna Kiekens, 22 Febr. 1952 van R'dam naar Annabella, Utah.
- ✓ de Haan, Paulus Albert, 22 Febr. 1952 van Rotterdam N. naar Annabella, Utah.
- ✓ de Haan, Wouter, 22 Febr. 1952, van Rotterdam N. naar Annabella, Utah.

KORTE BERICHTEN

Op Zondag 23 Maart a.s. zal te Rotterdam een grote en plechtige doopdienst worden gehouden. Tussen de dertig en veertig bekeerlingen (het juiste aantal is bij het ter perse gaan van deze mededeling nog niet bekend) zullen onder de handen van goddelijk geautoriseerde dienstknechten de heilige doop ontvangen.

De plechtigheid zal plaats hebben in het Oostelijk Zwembad, Vredenoordlaan 80, Rotterdam Z. en te twee uur n.m. een aanvang nemen. Het zal de grootste doopdienst worden, die — voor zover is na te gaan — ooit in de Nederlandse Zending plaats vond! Bevestiging der dopelingen te 5 uur in de Bas Jungeriusstraat Rotterdam Z en in de vergaderzaal Rotterdam N. (Gebouw Zevende Dag-Adventisten in de Vriendenstraat).

* * *

Van de Onderlinge Ontwikkelings Vereniging te Dordrecht ontvingen wij het bericht, dat aldaar op Dinsdag 12 Februari een goed geslaagde muziekkuitvoering werd gegeven met gitaar en mondharmonica. Ook werd een toneelstukje opgevoerd. Wij wensen de Dordtse O.O.V. met haar activiteit veel geluk en voor de toekomst stijgend succes!

* * *

In antwoord op mijn brieven van 2 November 1951 en van 5 Februari 1952 aan Ds. de Voogd te Delft, welke brieven in hun geheel in de Sterren van November 1951 en Februari 1952 werden opgenomen, ontving ik het volgende antwoord:

Zeer geachte Heer

'k Ben overtuigd dat ik volkomen verantwoord ben met wat ik schreef over Uw godsdienst.

Hoogachtend,

w.g. A. de Voogd.

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING

GEDOOPT.

van Randwijk, Plonia	26 Sept. 1951	Amsterdam
Kleijn, Guurtje van den Brink	24 Jan. 1952	Zaandam
van den Brink, Hendrika Busch	24 Jan. 1952	Zaandam
van den Brink, Maria Hendrika	24 Jan. 1952	Zaandam
Rienstra, Catharina Blitterswijk	24 Jan. 1952	Zaandam
van Mourik, Maria Lambertha	24 Jan. 1952	Amsterdam
Stegwee, Margaretha Johanna	24 Jan. 1952	Amsterdam
Alfons, Huyse Jozeph	3 Febr. 1952	Argentinië (lid van Antwerpse G.)
Bronius, Marie Louise	3 Febr. 1952	Utrecht
Bronius, Albertus	3 Febr. 1952	Utrecht
Bronius, Gertrude Johanna de Jager	3 Febr. 1952	Utrecht
van der Waal, Jan Cornelis	15 Febr. 1952	Rotterdam N.
van der Waal, Jan Cornelis Jr.	15 Febr. 1952	Rotterdam N.
van der Waal, Arie Cornelis	15 Febr. 1952	Rotterdam N.
van Dongen, Theodorus Johannes	15 Febr. 1952	Rotterdam N.
Spruit, Jacob	15 Febr. 1952	Rotterdam N.
Spruit, Anna Kohaut	15 Febr. 1952	Rotterdam N.
Loeve, Petronella Bruggeling	15 Febr. 1952	Rotterdam N.
Thomassen, Philippus	15 Febr. 1952	Rotterdam N.
Krommenhoek, Mathilde Lemken	15 Febr. 1952	Rotterdam N.
Krommenhoek, Alberta Johanna	15 Febr. 1952	Rotterdam N.
Krommenhoek, Mathilde	15 Febr. 1952	Rotterdam N.
Krommenhoek, Frederik Willem	15 Febr. 1952	Rotterdam N.
Bagchus, Neeltje van Leeuwen	15 Febr. 1952	Vlaardingen
van den Wijngaert, Rachel Leocadia Jose	17 Febr. 1952	Antwerpen
Tierens, Francine Maria Elizabeth	17 Febr. 1952	Antwerpen
Lietart, Maria Theresia Caroline Smits	17 Febr. 1952	Antwerpen
Klein, Agnita Lucia	22 Febr. 1952	Rotterdam Z.
Klein, Roelfina Agnita	22 Febr. 1952	Rotterdam Z.
Klein, Willem Roelof	22 Febr. 1952	Rotterdam Z.
Klein, Pieter	22 Febr. 1952	Rotterdam Z.
Kranendonk, Arendje Adriaantje	22 Febr. 1952	Rotterdam Z.
Smit, Adriana Catharina Vliegenthart	22 Febr. 1952	Rotterdam Z.
van Eijnsbergen, Arnoldus Chr.	22 Febr. 1952	Dordrecht
van Eijnsbergen, Dina Elizabeth	22 Febr. 1952	Dordrecht
van de Braak, Elizabeth	22 Febr. 1952	Dordrecht

Retel, Neeltje Smit	22 Febr. 1952	Dordrecht
Stiger, Bastiaan	22 Febr. 1952	Zwijndrecht
Zweerink, Hendrika Johanna Baake	24 Febr. 1952	Arnhem
Zweerink, Hermanus Johannes	24 Febr. 1952	Arnhem
Snoek, Elisabeth Henriëtte Jochum	24 Febr. 1952	Arnhem
Pluim, Willem Jan	24 Febr. 1952	Arnhem
Kreuzen, Wilhelmina Petronella	24 Febr. 1952	Arnhem
Kramer, Cornelis	24 Febr. 1952	Arnhem
Kramer, Johannes	24 Febr. 1952	Arnhem
Kramer, Emma Helen Grandt	24 Febr. 1952	Arnhem
Kramer, Johannes Klares	24 Febr. 1952	Arnhem
Frederiks, Catherine Geertruida	24 Febr. 1952	Arnhem
Eikelenstam, Maria van Laar	24 Febr. 1952	Arnhem
Eikelenstam, Jan Frederik	24 Febr. 1952	Arnhem
Ouderdorp, Gerrit	24 Febr. 1952	Zutphen
Verbeek, Johannes	24 Febr. 1952	Zutphen
Verbeek, Jantien	24 Febr. 1952	Zutphen

OVERGEPLAATST.

Robert M. Day als G.P. te Zeist; Richard H. Storrs van Rotterdam N. naar Amsterdam; J. Cal Roberts van Apeldoorn naar Arnhem; Donald A. Crofts van Hengelo naar Den Haag; Stephen M. Coleman van Hengelo naar Den Haag; Gerrard B. Denkers van Almelo naar Rotterdam Z.; Keith F. Barnett van Almelo naar Rotterdam N.; Ben M. McFée van Nijmegen naar Apeldoorn als G.P.; Abraham Romeyn van Hilversum naar Nijmegen als G.P.; Paul H. Tanner van Amsterdam naar Vlaardingen als G.P.; Richard Noorlander van Harlingen naar Vlaardingen; Douglas Roland Voorhees van Manti, Utah. Geplaatst te Haarlem; Phares Noble Green and Charlotte Schuenman Green van Ogden, Utah. Geplaatst te Utrecht; Nicholas en Renstje Bolhuis van der Linden van Salt Lake City aangekomen; Henry W. Bement van Arnhem naar Rotterdam Z.

GEHUWD.

Fennie Vaatstra, gehuwd met Pieter Maipū op 4 Jan. 1952 te Leeuwarden.
Krijntje Mosterd, gehuwd met Johannes Everardus van den Dungen op 31 Oct. 1951 te Rotterdam N.
Lena de Goede, gehuwd met Jan Cornelis van der Waal op 28 Febr. 1951 te R'dam.
Jeanne Marie Bal, gehuwd met August Verschaeren op 22 Sept. 1951 te Antwerpen (België).

INGEZEGEND.

Tieman, Norbert, Paul, 3 Febr. 1952, Rotterdam N.
Landaal, Maria Josephine, 3 Febr. 1952, Amsterdam Z.
Liefding, Daniël David, 3 Febr. 1952, Rotterdam Z.
Huybregts, Ester, 3 Febr. 1952, Rotterdam Z.
Mathijssen, Grada Johanna, 3 Febr. 1952, Zutphen.
Mathijssen, Everdina Johanna Louisa, 3 Febr. 1952, Zutphen.

GEORDEND.

Van Sleeuwen, Cornelis, 20 Jan. 1952 te Rotterdam N. tot Priester.
Wringer, Jurriaan, 17 Febr. 1952 te Groningen tot Leraar.
Hofman, Hilbrand, 17 Febr. 1952 te Groningen tot Leraar.
Van Denderen, Johannes, 17 Febr. 1952 te Groningen tot Diaken.
Kijksman, Cornelis Pieter, 10 Febr. 1952 te Gouda tot Leraar.
De Wit, Waltherus, 17 Febr. 1952 te Gouda tot Leraar.
Ruis, Hendrik, 17 Febr. 1952 te Gouda tot Diaken.
Tieman, Franciscus Johannes Rudolph, 17 Febr. 1952 te Rotterdam N. tot Diaken.
Vanden Wijngaert, Calixtus Gerard, 17 Febr. 1952 te Antwerpen tot Leraar.
Wohler, Huibert, 3 Febr. 1952 te Schiedam tot Leraar.
Van Nood, Gerrit Marinus, 17 Febr. 1952 te Schiedam tot Diaken.
Van der Meulen, Jan, 1 Maart 1952 te Leeuwarden tot Diaken.